

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare pu blicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 68.

Duminică, 23 Martie (4 Aprilie).

1886.

Nou abonament

la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Aprilie 1886 st. v., se va începe unu nou abonament, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai fôiei noastre.

Prețulu Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu anu 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unu anu 40 „

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomanda a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primit diarul.

Domnii ce se voru abonă din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea.

BrașovŪ 22 Martie 1886.

A rămas adencu întipărită în inima noastră jalnica iconă, ce ni-a înfățișat o dîlele aceste corespondentulu nostru din ținutul Săcașului: vaele și țipetele de durere ale țeranilor nostri cari aduși la sapă de lemn își părăsesc cu grămada vatra părintescă și plēcă pribegind în lume, să-și câștige pânea de tôte dîlele.

Dēcă nici țeranii, cari locuesc binecuvântatul pământ al Săcașului, cel mai roditor din ArdélŪ, nu mai pot trăi din munca cruntă a mânilor lor, ce-o muncesc cu chin și cu sudore din rēversatul dîlei și până ce se întunecă, atunci se nu ne mai mirăm că emigrațiunea a luat la noi nisce dimensiuni atât de îngrozitoare încât până și pe solgăbirii d-lui Tisza i-a pus pe gânduri, până și ei se întrebă, că ore acēta este „necomparabila fericire,“ de care „să bucură“ poporul sub „părintescă“ noastră oblăduire?

„Nu este comună în întregu ținutul Săcașului, din care se nu plece în tôte săptămâna câte 2—3 familii cu copii mici spre România“ — scrie corespondentulu nostru. Dēnsulu ne arată și cauza emigrării: dările cele mari și miseria țeranului, care a fost mereu stors, până ce nu i-a mai rămas nici atâta, ca se acopere înfricoșatele dări pe lângă hrana de tôte dîlele. Nu mai pot ține bieții omeni nici vitele cele mai trebuincioșe spre a purta mica lor economiă. Cei ce au câte o vită n'au unde să o mai pască, căci în urma segregărilor li s'a luat și imășul, de care se foloseau înainte de vreme.

C'unu cuvânt, prin sarcinele publice ne mai suportabile și prin nedreptățirile și năpustirile nefârșite țeranulu nostru a ajuns a fi espropriat chiar de cătră stat, care duce adî execuțiune în contra lui pentru restanțele de dare.

Pôte fi o stare mai tristă, o miserie mai mare ca acēta în vr'unul din statele bētrânei Europe? Noi credem că nu. Așa departe n'au putut ajunge lucrurile nici în Turcia, nici sub stăpânirea cea mai risipitoare și arbitrară a pașalor marelui Chalif.

Multă a mai suferit bietulu țeran și în vremile vechi, niciodată însă el nu a dîs cu mai mare îndreptățire și cu mai mare jale ca acum: „Nu am pâne, nu am sare, tôte le-a dus darea mare!“

Dér emigrarea țeranilor din ArdélŪ este încă neînsemnată pe lângă emigrarea în masă a țeranilor din „fericita“ Tēra ungurescă. În comitatele Sabolciu, Beregh, UngŪ și ZemplinŪ

se pregătesc sute de familii de a emigra — în America. Misionari umblă din sat în sat îndemnând pe popor să trecă în noul paradisu, pe care li-l descriu cu culorile cele mai seducătoare. În fața acestei aparițiuni esclamă „Egyetértés“:

„Pre când noi suntem îngrijați, nesciind ce va mai fi din națiunea noastră, fiind că suntem așa de puțini; pre când la noi industria nu pôte lua nici unu avânt din pricina lipsei lucrătorilor; pre când ne facem gânduri și cheltuim bani, ca să rechemăm pe frații noștri de sânge, pe Ciangăi, în patriă: pe atunci în Sabolciu s'a început mișcarea și poporul se pregătesc a-și părăsi vetrele străbune“.

„Pe emigrații noștri îi va întrebuița America în concurența ei contra noastră. Aceștia vor contribui ca fabricanții americani să lucre efin și să espôrte în țera noastră produsele lor. Astfel munca emigraților va folosi altora spre rēul nostru.“

Mai departe pune numita fôia întrebarea că de ce guvernulu face așa puținu spre a împedea emigrarea, și răspunde la ea cu următoarele caracteristice cuvinte:

„Doră guvernulu este acela, care a făcut să sērăcescă poporul, comitatul după comitatul, care folosindu-se necurmat de șurubul impostelor, prin neîncetatele execuțiuni spre încasarea dărilor a îngreiat viața țeranului cu desvârșite. Nu-i mirare, că conștiința mustră pe guvernulu în fața mișcării de emigrare, căci scie, că acelora cărora le-a luat totu nu le mai pôte lua și beta de drumă.“

Cum se potrivește îngâmfarea celor din dietă cu miseria ce bântue poporul? Când le vor veni odată mințile în cap?

Situațiunea junimei române.

Blașiu, 31 Martie.

Mult s'a vorbit și s'a disputat în presă despre tinerimea română, despre sôrtea și necasurile ei. Permițami-se și mie a vorbi în cestiunea acēta, cu atât mai vērtoș, fiind-că din fericirea sēu nefericirea mea, fac și eu parte din ea.

Nu numai sôrtea țeranului și a funcționarilor români, înțelegu Români în sensul adevărat, a devenit aproape ne mai suportabilă; nu numai bietulu țeran geme sub sarcina impostelor și dărilor câte juste, câte nejuste; nu numai lucrătorii pământului român au de a se plânge pentru neîndreptățirile, fărădelegile și călcările de lege a mai marilor sēi, a funcționarilor, ci și junimea română actuală, — cuteză a dice tôte, fără a greși și a mē espune pericolului de a pēcătui — are nefericirea de a lua parte la durerea lor, și ea are cause numeroșe de a se plânge, de-a lamenta.

Să încep din jos dela pruncul cel mic și-apoi se continuu gradat.

S'a început a se face lumină și prin popor: că deu e bine a înveța carte, că aceea singură te mântuiesc. Plecând din punctulu acesta de vedere țeranulu român, dacă îi permitu cătu-și de puținu împrējurările și dēcă e din întēmplare aproape de-o școlă mai înaltă, se silesce din tôte puterile să-și deē copii la școlă, sperând să aibă cu timpŪ barem aceștia o sôrte mai favorabilă. Cățu se frământă ca să-și provēdă fiil cu tôte cele necesare pentru a-și primi o creștere cât s'ar putē mai corēspundătoare timpului; cât de cu greu le face elu aceste, cu deosebire aici în statulu acesta, unde lucrul și produsele sale nu se respăltesc, fiind-că cei ce sunt chemați a griji de îmbunătățirea, bunăstarea și îndestulirea sa, se ocupă cu alte lucruri, chiar contrari, nerealisabili și ideali!

Dér câte au de-a suferi și fiil lor până ce-și finesc studiile! Pe lângă limba lor maternă trebuie să se îngrijescă se mai învețe și limbă străine: trebuie să învețe pe cea germană, pentru că e cultă și e limba armatei, trebuie să învețe pe cea ungurescă, pentru-că așa

poftesc nesăturabila „ideă de stat“ unguresc, fără de care, după părerea celor dela putere, nu se pôte imagina o existență mai îndelungată a statului, și fără de care, precum se pretinde, nu pôte ocupa nimeni vre-o funcțiune în statulu acesta.

Așa, cându bietulu copil român începe a umbla la școlă, cându învață a silabisa, trebuie se învețe și unguresce de-asemena; câtă greutate pentru unu copil! Sarcina acēta apoi, din ce înainteză în clase, devine totu mai sēmțită. Ajunge în clasele gimnasiale superioșe prime, învață „Szozat“, „Talpra magyar“ și altele de felulu acestora, pe cându de cele din limba sa nu-i permis se învețe și cante, că-să „revoluționare.“ În clasele ultime gimnasiale superioșe trebuie se buchiseze la „Költészettan“ și „Magyar irodalom története“, paralelu cu limba sa maternă. Cățu împedecare în dezvoltarea culturală nu se face prin acēta, considerând numai că studiile în acēta limbă, a cărei natură e cu totul deosebită de a noastră, răpesc pentru a fi studiate singure atâta timpŪ, câte tôte celelalte studii dimpreună, așa încâtu timpŪ liberu nu mai rămâne, pentru a fi întrebuițat cu ocupațiuni de folos pentru viață. Dovadă e, că tinerimea de astăzi stă pe unu grad mai inferior în ceea ce priveșc sciința peste totu, decâtu antecesorii ei, înainte cu vre-o opt ani.

TristŪ lucru! Și cu tôte acestea junele români își consumă puterile întru învățarea acestora numai să se vedă odată absolventu, să apuce pe o carieră, pe care să-și pôte câștiga pânea.

E bsolventu. Ce se facă? Pe ce carieră să ajunge? Cariere și-ar sci alege fiicare, dér mai e de lipsă încă ceva, și acestu „ceva“ ne lipsesc de regulă mai la toți Români. D'apoi chiar de se află de acei partiniți de sôrte, cari pot păși pe o carieră după placŪ, ce folos trag din studiul lor?! Nu vedem și n'amŪ vędutu cum sunt persecutați de inimizia nēmului nostru? N'amŪ auditu și n'amŪ fostu persecutați, bajocuriți și bătuti dimpreună cu frații noștri dela universitățile din Clușiu, Șemniț și Pesta?! Nu ne-a fostu destul cu atâta?! Nu ni s'a cântat, sēu mai bine sbieratŪ sentința de môrte și nouș, la tôte junimea și națiunea, când cu poesia caracteristică „Kerek ez...? Nu amŪ vędutu și nu vedem mai pe tôte dîua destituindu-se din officii Români, cari sēmțu încă romănesc?? Ce se facem? Sē ne botezăm în legea lui Arpad, cari nu ne-amŪ botezatŪ până acuma, sēu cei ce sŪ în officii și cei ce sŪ capi de familie, să dea bani pentru așa poreclitul „Kulturregylet“, ca să se arēte bun patrioț și că au dreptŪ să ședă în acēta țera, pentru-că împegații acestei reuniuni, trăgēndu plată grasă, să mance și bea bine?! Intr'adevērŪ curioșă pozițiune!

Stând astfel lucrulu, cei mai mulți sunt necesitați a-și alege cariera preoțescă. La acēta pețitor sunt mulți, ér locuri puține și așa caută să rămână pe drumuri mai mulți și de aici. Acestia apoi trebuie să ea lumea'n capŪ, seși cerce pânea în țera vecină, unde s'a arătat în timpul din urmă că nu mai sunt primiți din partea administrației cu aceeași bunăvoință și bunătate ca până acum. Persecutați sunt dincôce, și lipsiți de sprijin și de apărare dincolo, deși dēcă n'ar fi infama necesitate, cine și'ar părăsi patria sa, pentru a cărei drepturi și bine datorŪ e fiecare a se lupta!

Ce face într'aceea părintescul și binevoitorul guvern unguresc? Ce mēsurî de îmbunătățire ia și cum se năsuiesc să fiă îndestulitu fie-care cetățēnu? Nimicu. Ertare! am greșitu. Publică la ordinațiuni în continuu, prin cari se calcă legea în picioare; dă ordinațiuni, prin cari ne ia dreptul de a ne folosi de limba noastră în administrațiune și acum și în școlă, ca și cându noi Români amŪ fi o mână de omeni veniți de erî de alaltă erî aici și lăsați să locuim acestu pământ din grațiă, ca și cându amŪ fi o mână de omeni neapți spre nimica; ca și cându amŪ fi în fine o mână de omeni, ce nu contribuim la înavuțirea visteriei statului și n'amŪ apēra patria cu sângele și averea noastră! Dă guvernulu ordinațiuni, prin cari voiesc să ne ștergă din memoria faptele îndeplinite de moșii și strămoșii noștri, scoțēndu cu gendarmii din s. biserică pre credincioși sub rușinosul pretext: să nu serbeze memoria unor martiri ai

libertății lor. Dă guvernul ordinațiunii, prin care o presce strictă purtarea străvechilor noastre color ardelenești: roșu, galben, vânet, ca unele, ce ar fi contrarie străine și periculoase statului... și așa ordonă mai departe în infinit.

Așa de modelu miniștri are țera unghurească, încât aceștia dau subalternilor bunul exemplu, ca urmându lor, să calce legea în picioare fără scrupul, legea a cărei nume se nesfințește astfel!

Și cu toate acestea suntem neincetată șicanași cu nesce nerușinate afirmări că n'ar fi sub sora poporului cu mai multă libertate ca noi, și peste tot că noi Neungurii, amă avem libertate deplină întru a ne deprinde limba, drepturile, moravurile și dezvoltarea culturală. Dă e așa, de ce se desființează fără nici o cauză destul de rațională societăți, catrede de limba română, de ce nu se aprobă și întăresc statute de ale reuniunilor noastre culturale, de ce nu ne lasă nici pe banii proprii a ne ridica școli și din contră umblă să le nimicească și pe cele existente?

Și cu toate acestea noi să nu șicem nimica! Dă pôte cineva suprima o durere așa de mare? Amă fi prea lași!

Junimea română va fi conșcia de misiunea și chemarea sa; ea va ști a se purta astfel încât speranțele națiunii să se împlinescă în ea! Ea va ști preții totu-deuna pe binevoitorii săi; ea va ști imita totu deuna pe luptătorii drepti ai cauzei poporului său, și din contră: ea va ști să desconsidere pe nemernicii aceia, cari și-au lăpdat naționalitatea!!

Junimea română va lupta totu-deuna pentru drepturile cuvenite națiunii sale căci e onore a te lupta pentru ce e sfânt și drept, obținându ca resplată satisfăcătoare: *recunoștința poporului.*

Unu june român.

SCRILE ȚILEI.

Produsele industriei de casă române din Ardeal au pătruns până în America și se bucură de o mare trecere la decorarea locuințelor. Representantul din Viena al industriei textile de casă ardelene d. I. Stolz primesce mereu comande din America. De asemenea se caută lucruri de pânză de in și broderii săsești, dă țerancele săsești de multu nu se mai ocupă cu asemenea lucruri, decât foarte rar și sporadic.

Ministeriul de interne unghuresc vădându, că bugetul orașului *Murșu-Oșorhei* are un deficit de 280,000 fl., a hotărât ca populațiunea orașului să se îngreuize cu un aruncu de dare de 48%. — Ce-au făcutu „patrioții” cu banii? Astfel crede guvernul să împedecă emigrațiunea? Asta-i fericirea unghurescă?

Tinerimea academică dela silvicultură din *Semniț* a trimis 100 fl. „Kulturgyletului” din Clușiu. „Ellenzék” observă la acesta că, „dă ar face astfel toți tinerii academici, s'ar pute cumpăra „Albina” din Sibiu, dinpreună cu „Gazeta” și „Tribuna”. — Asigurăm pe jupănu „Ellenzék”, că nici cu tota averea presintă și viitoare a „Kulturgyletului”, ba cu nici un preț din lume nu se va pute cumpăra „Gazeta.”

Se plânge „Ellenzék” în contra învățătorului român din Gelău și șice, că „acestu dascălu brutală, care n'are nici o cultură, nici cea mai puțină cunoștință pedagogică, vrea să împună băeților, cari știu ceva și unghuresc,

ca să și le scrie numele după ortografia valachă, ér nu după ortografia unghurescă. Atragem atențiunea superiorilor asupra acestui domn. — Forțe bine face dascălul, să nu sufere ca numele românesc să se pocescă în unghuresc. E dascălu românesc, ér nu unghuresc.

În *Idiceul* de sus, comitatul *Murșu-Turda*, la 27 Martie a izbucnit un foc, care a nimicit 19 case și mai multe grajduri.

La *esercițiile de arme* ale honveșimei, care voru dura 35 de zile, sunt chemați din ordinul ministrului honveșilor rezerviști înrânduți în anii 1879, 1881, 1883 și 1884. Voru fi chemați și acei rezerviști, cari nu s'au putut presenta la ultimele eserciții de arme, deși primiseră ordinu.

Primim din *Făgăraș*, cu data 31 Martie n. următoarea rectificare: „Onorată Redacțiune! La scirea publicată în prețuita fôia ce redacțiune „Gazeta Transilvaniei” Nr. 51, în care unu correspondent se ocupă de persoana mea, eram hotărât a nu reflecta, ci a o trece cu vederea, dă d-lu correspondentu se mărginea pe lângă cele referitoare la mine ca persoană. Dă fiindu vorba și de școla din Ucea, vă rog să mă permiteți a-i reflecta, că totu ce am scris eu în publicitate despre școla din comuna mea natală Ucea infer. a fost și este puru adevêru trist, și-lu susțin și ađi. Cu școla din Ucea infer. stă lucrul încă cu multu mai rău decum am scris. Am date positive. Cu stimă: *Georgiu Buzulescu.* — Tote bune, dă cum stă lucrul cu marea predilecțiune pentru limba maghiară și cu nepăsarea pentru cea română? Cum stă lucrul cu simțământul românesc? Și cu școla, stăruit-ai d-ta mai înainte pe alte căi pentru îndreptarea rului?”

Pertractarea finală în *procesul de presă* alu „Tribunei”, ce era să se țină la 31 Martie, s'a amână în urma apelului făcutu cu privire la competență.

Căpitănatul orașenesc de aci a hotărât să introducă și să țină unu registru alu familiilor din Brașov, spre a ușura numeroșele întrebări ce i se facu asupra raporturilor familiare despre cei ce ceru pașaporte și despre cei obligați la serviciul militar. Căpitănatul va fi ajutat în acestă lucrare de preoți și de notabili mahalalelor (tatăl de vecini), precum și de tatăl familiei. Părțile citate spre a da lămuriri să șicie anul și locul născerei și alu șederei membrilor familiei sale.

Cavaleria honveșilor, care numără ađi 10 regimente cu câte 4 escadrone, se va spori cu 20 escadrone, adecă fiecare regimentu va număra 6 escadrone. Acestă sporire va necesita o cheltuială de 340,000 fl.

Joi în 10 Martie (1 Aprilie) a. c. d-lu *Ionu I. Bum-bac*, membru alu societății pentru cultura și literatura română în Bucovina, a ținut prelegerea sa despre „Vieta și activitatea literară și pedagogică a lui Aron Pumnul”. Locul prelegerii a fost sala Societății „Armonia”, hotelul de Moldavia, în *Cernăuți*.

În anii 1884/85 s'au condamnat în Ungaria cu totu 9 cămătar.

Membrii capelei orașenesc de aci *Otto Seidler* și *August Krankemann* au dispărut la 27 Martie luându

cu ei instrumentele ce erau ale capelei și lăsându în urmă-le multe datorii. La gara din Clușiu au fost prins.

Noul episcop romano-catolic dela *Oradea mare* *Arnold Ipolyi Stummer* în zilele trecute a depus jurământul înaintea M. Sale monarhului.

„Revista armatei” din *București* asigură, că generalul *Brialmont*, judecându rezultatul experiențelor de la Cotroceni asupra cupolelor, s'a pronunțat în scris că nici una din cele două cupole nu este acceptabilă în starea în care s'au prezentat.

D. *Boleslav Hájdu*, unchiul cunoscutului filolog român, a murit zilele trecute la Viena, lăsându totă biblioteca sa Academiei române.

Locuitorul *Mihaiu Tica*, văduv, de profesiă plugar, născut și domiciliat în comuna *Gohor* din județul *Tecuci*, a încetat din vieta în ziua de 4 Martie curent, din cauză de adânc bătrânețe. Elu era în virstă de 135 ani.

Tinerul principe neapolitan, *Victoru Emanuelu*, moștenitorul tronului *Italiei*, jucându-se în curtea regală mai deună cu mai mulți tovarăși de ai săi, o prinsă de 9 ani i-a tras din glumă o palmă. Tinerul principe neapolitan s'a infuriat și a strigat: „De aș fi numai rege, știu că te-aș decapita!” Aușind părinții bătu-lui acestă declarațiune neronică, l'au pedepsit cu detragerea pe o lună a orăi cărei distracțiunii. — Să ia exemplu acei părinți, cari iau asemenea vorbe ale copiilor ca vorbe de spirit, de deșteptăciune.

După informațiunile țiarului „*Narodne Novine*” armata sârbescă a avut cu ocaziunea războiului sârbobulgaru 550 de morți și 4800 de răniți.

Cel mai mare șahist alu lumii d. *Steinitz*, din New-York, a dobândit mai deună pentru o partiă câștigată 4000 de dollari.

Astă sêră, Sâmbătă, trupa germană va juca în beneficiul d-lui *Ferryberg*, „*Unsere Lehrbuben*”, comedie populară cu cântece în 9 tablouri de *Alois Berla*.

Aflăm că renumita actriță d nu *Albrecht* dela Stadt- și Kartheater din Viena va debuta ca ôpe în teatrul german de aci și va juca prima oră Marți în piesa „*Dama cu cameliile.*”

Ađi Sâmbătă orele 9 și 10 înainte de amăzi s'a perdatu pe drumul dela prăvălia d-lui *Săbădeanu* prin strada Căldărarilor și țergul grăului până la Banca austro ungară o poliță de 411 florini v. a. Celui ce o va preda la poliția de aci i se asigură o recompensă.

Rusia și prințul Alesandru.

La întrebarea: ce va face Rusia în fața rezistenței pasive a principelui *Alesandru* alu *Bulgariiei*, „*Petersburgskija Viedomosti*” răspunde următoarele:

Dă este adevêratu că puterile sunt gata să primescă convențiunea bulgaro-rumeliotă conformu teostului ruso-europen, atunci situațiunea principelui devine foarte clară; dânsului nu'i mai rămâne de câtu său să se supună, său să lase locul altuia. O altă cale mijlociu nu

FOILETONU.

O privire asupra scrierilor populare.

(Urmare.)

Acum, la urma urmelor, după-ce am arătat, cum trebuie să fiă cuprinsul, forma și ajustarea unei cărți bune, menite pentru biblioteca populară, dă ne-amu întreba acum în ce stare ne aflăm noi astăzi față de această cestiune mare culturală și în același timp națională, cu părere de rău trebuie să mă exprim independent și sincer, că starea faptică a acestei cestiuni ne duce tinerile generațiuni la superficialitate și trivialitate în privința educațiunii populare. „A scrie pentru copii șice unu pedagog, este de cea mai mare trebuință d'a cunoșce lumea copiilor, care cunoștința nu se pôte câștiga în lumea galantă, cu atât mai puțin în cea academică.”

Chiar păgăni antic, pe cari atât de desu obișnuim a-i bașjocuri noi Europeanii cei fără dâsuru — fiă dâș între patru ochi — aveau cea mai mare venerațiune pentru copii. Unu filosofu botezat trebuie să șicie negreșit, că este mai multu datoru să și ia sêma d'o sută și d'o mie de ori, când scrie pentru tineret, mai cu sêma pentru acea tinerime de ambele sexe, carea mai curându său mai târziu are să formeze stratul celu puternicu alu viitorului popor, ai căru mem-

bri voru fi apoi chemați să și crească éra la rândul lor pe copii lor. Apoi nu șicim toți că și ne-amu ocupat și ne ocupăm cu școla și cu creșterea tinerimii, că omul aceea profesază în vieta, ce a aușit în școlă, și peste totu represintă aproape aceleași idei, cari le-a suptu pe totu timpul, câtu a ținut educațiunea lui în școlă?! După programele actuale de învățământ din statul nostru făcute pentru popor, copilul e obligat a merge la școlă și e supus disciplinei acesteia dela anul 6 alu etății — ca cursu școlă — până la 12 ani împliniți. De aci apoi până la alu 15-lea anu împlinitu se continuă școla complementară său de repetițiune.

Dela această epocă încep școlile adulte, până când fata se mărită și feciorul se duce la cătane său să însoră. Pentru această epocă adultă ar trebui să se scrie cele mai serioșe cărți didactice, de cuprinsu variu științific, cari să instruce și să i dea omului tineru o educațiune solidă, și cari să fiă ajustate cu mare îngrijire și băgare de sêmă.

Când șicem această, avem cuvântul nostru ce nu se dispută. Tocmai periodul pubertății, care șervește de punctu de trecere din etatea copilăriei la etatea virilă și care ține cam dela alu 16-lea anu până la alu 30-lea anu, când se șice, că se formază caracterele, când naturele încep a se consolida totu mai mult,

până ce devin inflexibile și statornice; acesta este periodul cel mai importantu pentru viața ulterioară a omului. Aici omul tineru neexperimentat încă, neștit și nepregătit încă d'a susține lupta cea mare și grea pentru propria existență în sinul omenirii, este pus ca *Ercule* între două căi: calea virtuții și calea vișului. Ori câte bune și necesare 'i s'ar fi spus copilului în cei 9 său 10 ani de școlă (6—15), natura lui crudă și puțină privitoare încă nu l'a putut pune în stare să lupte pentru existență, apucându calea virtuții. Dă după ce copilul trece d'al 16-lea anu și se devoltă după impresiunile câștigate începe a face și elu reflexiuni asupra vieții.

Spre a nu se imputa unui scriitor ignorantu său intențiune rea, trebuie să țină contu de nevinovăția maiestatică a copilului. Cea mai înaltă lege să ne fiă aceea, d'a ne face până la unu punctu chiar servitorul copilului, d'al sprijini, d'a ne conforma naturei lui dă voimă s'o dominăm; să învățăm a cunoșce și pătrunde înclinările, sufletul copiilor dă vrem să i pornim pe o cale bună.

Acestu principiu practic nu este cu potință nici să-l înțelegem nici să-l realizăm, de nu ne vom cobori în vieta tinerului. Aici păcătuesc grozavu mai toți scriitorii noștri, cari nu înțeleg mai de loc să scrie pentru copii, creșdându, pôte, că nu e nevoie a se scobori

lă; căci, stăruind în refuzul d'a se supune hotărârii Europei, densusul renunță la candidatura sa ca guvernator general al Rumeliei, și deore-ce, după noua hotărâre a puterilor, acestu postu se cuvine numai principelui Bulgariei, urmază că principele Bulgariei, care renunță la postul de guvernator al Rumeliei, se perdă tot-odată și dreptul d'a mai sta pe tronul Bulgariei. Și este forte probabil că rezistența principelui va da naștere la o nouă candidatură pentru tronul bulgaru. Este anevoe d'a sci decă în Sofia se gândesc omeni la un asemenea sfârșit al crizei, de și în alte centre se pot observa alusiuni de felul acesta.

Acum cestiunea este, ce va face Pôrta în casu când vasalul n'ar voi se se supuna hotărârii puterilor. Mai înainte de tôte ea trebuie să înlătore tôte pedicile, cari se pun în calea acestei hotărâri. Și apoi rămâne, să chiar cu ajutorul armelor seu alu forței brutale, să restabilească ordinea de mai nainte și după ce se va fi restabilitu statul quo ante, să se facă reforme în Rumelia, corespunzătoare inovațiunilor primite de către puteri. Cu alte cuvinte, cestiunea bulgaro-rumeliotă se află într-o stare, că seu se supune principele Alecsandru hotărârii puterilor și primesce numirea ca guvernator al Rumeliei pe terminu fix, seu să restabilească statul quo ante în Rumelia orientală și apoi se pune la ordinea d'îi întrêga cestiune incurcată nu numai în legătură cu aceea că cine să fie guvernatorul generalu, ci și că cine să fiă candidat pentru tronul bulgaru. Ca o ilustrațiune a acestei posibilități pôte servi răcêla ce s'a ivit în relațiunile turco-bulgare și concentrarea trupelor turcești la granița Rumeliei.

Turburările în Belgia.

În ședința camerei deputațiilor din Bruxela, ministrul Bernaert a raportat despre criza industrială, care a provocat regretabilele turburări din zilele acestea. Lucrătorii se plângu că sunt rău plătiți și ceru să se reducă timpul de lucru. Ministrul spune că la aceste turburări au luat parte drojdiile poporului. Prin turburările dela 18 Martie în Lüttich autoritățile au fost surprinse. La 20 Martie s'au recvirat trupe și s'a restabilitu ordinea. Asemenea escesele din Chaleroi la 26 Martie s'au înăbușit, Generalul Van der Smissen se afla deja la 27 Martie cu 12 batalione și 9 escadrone în minele de cărbuni. Armata activă numărându numai 44,750 omeni, la 27 Martie s'au chemat sub arme alte două clase. Acum trebuie să se gândească guvernul la viitoru, a dîșu ministrul, și o va face acesta în tôte liniștea, căutându mijloce, ca să ajute lucrătorilor și să le găsescă lucru. Devastările făcute nu se pot ascrie lucrătorilor.

Dela izbucnirea turburărilor, numărul morților se urcă la 100, ér alu răniților e de mai multe sute.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz. Trans.«)

VIENA, 3 Aprilie. — După o scire încă neconfirmată, cu ocaziunea tractărilor de ér asupra pactului austro-ungar s'ar fi resoltat tôte cestiunile pendinte, prin urmare chiar și cele privitoare la vama asupra petrolului, acestea în sensul propunerilor ungare. Proiectele asupra

pactului au să se așternă, după sêrbătorile Pașcelor, amênduror parlamentelor.

CONSTANTINOPOLU, 3 Aprilie. — Conferința ambasadurilor se întrunesc la 5 Aprilie, ca să subsemneze protocolul asupra sancțiunei convenției modificate turco-bulgare.

PETERSBURGU, 3 Aprilie. — Din parte oficiosă se raportază, că flota rusescă a navigat numai până la Syra și că în curêndu se va întorce în Suda-bai.

DIVERSE.

Femeile soldați. — „Intermediarul cercetătorilor și alu curioșilor“ publică o curiosă enumerațiune a femeilor, care au servit în armatele franceze, nu drept cantiniere, ci ca soldați, dându cu pușca. Negreșit că numărul acestor luptătoare a fost mai mare în timpul Revoluțiunii și alu imperiului. Iată, după unu corespondent alu „Intermediarului,« istoria a două dintr'ensele, pe care le reproducem după »România.« Regimentul 27 de linie, respinsu fiind într'o luptă de neșce forte superioare, în ziua de 2 Maiu 1808, lângă Lisabona, lăsase pe colonelul seu pe câmpul de luptă, Chesquiere, sergentu de voltijori, zărește p'acestu vitează la rădăcina unui arbore și pe jumătate culcatu sub calul seu abătutu. Elu dîșe la doi camarazi ai săi: »Corpul unui colonel este unu drapelu ce aparține regimentului, și alu 27-lea îl va relua.« Elu se repede urmatu de doi soldați; dér acestia răniți în cale nu pot atinge scopul propus. Chesquiere ajunge singuru; dér slabu și de talie mică, se încercă înzadar de a lua pe colonel pe umerii săi. Doui ofițeri englezî îl turbură în această sarcină onorabilă și grea. Sergentul pune mâna pe pușcă, atinge pe unul la umere și atacă pe celalaltu cu arma descărcată și îi face pe amêndoi prizonieri. Cu ajutorul lor, colonelul respirându încă, fu așezat pe unu calu părășit ce rătăcia p'acolo. Chesquiere legă pe Englesî de cōda calului și se întorse la lagăr. Chesquiere primise o rană ușoră la brațul stângu. Elu fu transportat la spitalul Almeida și de acolo la Burgos, de unde ieși vindecat.

Rănită la pieptu într'o altă afacere, Chesquiere vede venind spre el unu chirurgu, care îi dîșe cu glas răstit: »Aide, vino n'coea soldat se'ți legu rana«, și se pregătia a'i face pansamentul. Chesquiere se opuse și se încerca a respinge mâna ajutătoare ce i se întindea. Acestu sergentu neobosit era o femeă numită Virginia Chesquiere, născută la Delermont lângă Lille. Ea plecase la începutul anului 1806, în locul fratelui seu mai micu, de o constituțiune bolnăvicioasă, și pentru care oboșelele campaniei ar fi fost mortale. Ea primi decorațiune din mâinile colonelului, mai servi unu an și fu concediată la sfârșitul anului 1812. — În luna lui Septembrie 1793 se înfățișă comisariilor Convențiunei unu soldat de o talie mediocră, cu casca pe capu, cu rașița pe spate și cu pușca pe umêr, care ceru să fiă concediată. Comisarii refuzându, elu își declară sexul. Era o femeă numită Rosa Bouillon. Soțulu ei, Julien Henri, se înscrișe în luna lui Martie pentru a se duce să apere patria, fu trimis în alu șeselea batalionu Haute Saône. Rosa Bouillon lăsase, pentru a-l urma cei doi copii ai săi în îngrijirea mămă-si, și, ascunzându-și sexul cu grijă, fusese primită ca voluntar. După informațiunile ce luase reprezentanții poporului, li se atestă că servise cu distincțiune din luna Martie; cându se luptase pretutinden și cu deosebire la Limbach, la 13 Au-

gustu, unde soțulu ei căduse, rănit de trei glonte; că această întâmplare nenorocită n'a impedit-o d'a se lupta înainte și d'a rămâne la postul ei până ce batalionul ei s'a retrasu, și că de atunci n'a încetat a'și face serviciul. »Nu vă ceru, dîșea ea, concediul meu decât pentru a mă duce să dau copiilor mei îngrijirile ce le dătoresc ca mamă, după ce am îndeplinitu, pe câtu mi-a stat în putință, datoria mea către soțu și patri a.«

Efectul Nitroglycerinului. — Într'o societate, în care cam pe însărate se dădură cu plăcere la povești, istoria unu membru, după ce se „întinsese“ masa, următorea istoria: „Onore adevêrului!“ „Nu-mi mai totu spuneți de dinamita voastră, să vă spunu o istorie cu Nitroglycerinul, după cum s'a întâmplat. Se construia o cale ferată, unde la unu locu era trebuință de materie explozivă. Antreprenorul îngropase într'unu locu câteva butoie de materie explozivă, dér într'o și lăsă unu lucrătoru cât-va timp deschisă ascunzătoarea și o scrôfă, care venea tocmai pe acolo începuse să lingă la unu din butoiele lăsate afară, și deorece materia era dulce, beu până se umflă cum se cade. Apoi intră într'unu grajd, în care se aflau vre-o 40 de cai ai antreprenorului. Scrôfa se viri printre picioarele cailor, până ce unu din ei îi dete o lovitură cu potcova. În urma loviturii explodă deodată materia în scrôfă și nici dela scrôfă nici dela cai nu s'a găsit măcaru o cōdă; unde mai înainte se afla grajdul este acuma o gaură colosală cu-o periferie de 200 de urme și 50 urme adêncime, faptu, domni mei!“ Și aceste tôte le istorisi ședênd pe scaun, nu pe șea.

O descoperire oribilă s'a făcutu zilele acestea în Franca. Acum câte-va luni au fost îngropați de vii, într'o carieră dela Chancelade, vre-o 20 lucrători, fără să fi fostu cu putință a'i scăpa. Acuma lucrările au ajunsu așa departe, în câtu s'a pututu procede la fotografierea acelei peșteri. Din aceasta se vede aprôpe cu siguranță, că cei mai tari dintre nenorocii îngropați au mâncat pe cei mai slabi. Faptul e cu atât mai probabil, că s'a găsit unu cadavru cu totul intactu și unu brațu omenesc izolat fără nici o leziune. Acuma se explică și fumul desu și pestilențiosu, ce se ridică din când în când din acel locu alu catastrofei. Se vede că unu dintre acei nefericiți, siliți de fôme, omorau și frigeau pe alți camarazi ai lor.

BIBLIOGRAFIA.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Ramâni. Disertațiune cetită la adunarea generală a Asociațiunei Transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ținută în Gherla în 29 și 30 Augustu 1885, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial și membru ord. alu Asociațiunei Transilvane. Gherla, editura »Preotului Român.« Prețulu 15 cr. —

Politica noastră comercială și convențiunea cu Austro-Ungaria, de Stefanu Popu. Bucuresci tipografia Stefanu Mihalescu, Strada Covacl Nr. 14, 1886 prețulu 1 l. 50 b. —

Agiul și politica noastră monetară, de Teodoru G. Nica. Bucuresci, stabilimentul grafic Socecă et Teclu. 1886. Prețulu 2 lei. —

Codicele Voroneșeanu cu unu vocabular și studiu asupra lui, de I. alu lui G. Sbera. Critică de Gr. Crețu, profesor de limba română la liceul Matei Basarab. Bucuresci, tipografia academiiei române. Prețulu?

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

în lumea lor și că ar fi unu lucru pré ușor, ceva bagatelu chiar a serie pentru copii. Ne dore inima, când venim, că și astăzi cei mai mulți dintre scriitorii noștri scriu cărți și manuale pentru școlari și tinerimea adultă — ca să tăcem de celelalte scrieri populare — cu o ușurătate criminală, fără să se țină cont de sex, pentru care biblioteca trebuie să se separeze, îndată ce lăta trecêndu de alu 15-lea an, intră în anii pubertății. Te miri apoi, că neavêndu cultura noastră poporală o busolă bine regulată în locu să aibă tîndințe salutare, dincontră vedem anarchia literală destrăbălarea și desfrêntu multumită unei educațiuni și instrucțiuni neglige.

Uitați-vé la conlocuitorii noștri saxoni, de vedeți, așa este? Exemplul intuitiv și convingător ni s'arată aci în modu pregnant. Disciplina poporului lor a devenit proverbială. Ei știu, ceea ce voru. Ei s'au îngrijit de timpuriu de educarea poporului lor pentru tôte perioadele unei vieți omenesc, avêndu cărți populare potrivite tuturor etăților de ambele sexe în modu gradat. Dela nascere până la grôpă nu-lă lasă pe Sasu singuru în lume. Decă ar fi ei mai numeroși în patria noastră, ar puté vedé orî-cine de ce ar fi ei capabili. Lasă, că ei au mai tôte școlile lor publice și private forte bine organizate și dotate cu tôte cele necesare, dér imensa literatură poporală a Germaniei le stă la dispo-

sițiune. Pe Sasu după ce-lă lasă părinții, îl ia învățatorulu, după ce-lă lasă învățatorulu din școlă, îl ia preotulu, învățându-lu de pe amvonu în tôte Duminece și sêrbătorea, ba și în zile de lucru, cum sê-și întocmescă vieța aci pe pământu, ca să și câștige indestulare și o vieță bună. Conducătorii lor cu o adevărată iubire părintescă nu lasă nici o ocaziune să trecă fără d'a o folosi pentru bunăstarea poporului lor pe tôte terenurile vieții publice și private. Pentru timpul liberu le procură bune cărți de lectură, forte instructive după gradul de etate, căci ei au pretutindenea bibliotecă și o literatură poporală neîntrecută încă de altă literatură poporală. Să pré înțelege, că ei au la spatele lor giganțica literatură poporală a Germaniei.

Vorbind de noi acum, să fiu bine înțeles: nimenia nu pretinde imposibilul. Dér decă este pré adevêratu, că stăm rău cu educațiunea poporului peste totu, de ce nu facem, ce putem, să se vedă o mișcare spre bine pe tôte linia de luptă culturală?! Ici colea opintiri sporadice, cari se semnalază, ca să recădemu éra în trista stare de mai înainte! Unde este la noi unu areopagu, o instanță supremă culturală, care să judece și decernă scrierile populare, cari trebuie și cari nu ar trebui date în mâna tinerimii și a poporului peste totu?! Ne lipsesc voința, acel motoru principalu al tuturor acțiunilor omenesc. Să recunoscem fără

rezervă, că suntem neorganizați, n'avem nici o disciplină, nici o regulă, nici unu sistem de educațiune bine întocmit și bine regulat. N'avem nici o controlă severă.

De aceea la noi orice scriere bună seu rea e bine primită. Decă vomu urma cu educațiunea poporului ca până acum, vomu fi de risul lumii. Ca să scăpăm de bleșemul posterității trebuie totu căți ne ocupăm cu educațiunea poporului să punem umêr la umêr, să îndreptăm rêul până încă n'ar fi târziu și să nu lăsam să intre în sinul, în sufletul poporului orice carte, până ce nu s'a censurat anteu, că bună este ori ba? Cred și eu la rëndul meu a face unu serviciu cauzei poporului, decă, pe câtu m'a tăiatu capul, am dîșu și dîc unu cuvêntu într'o cestiune așa de mare cum este educațiunea poporului, care cestiune trebuie să ne intereseze de o potrivă pe mic și mari de orice condițiune.

Pe bazele stabilite de noi până aci, să vedem atunci cum stăm cu scrierile noastre populare? Vom face începutul esaminându novelele »Satul cu comorile,« novelă de Zschokke localizată de Petra Petrescu și »Pădureanca,« novelă de d. I. Slavici, cari s'au publicat la noi în timpul din urmă.

(Va urmă.)

Cursul la bursa de Viena

din 2 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	103.—	Bonuri croato-slavone	104.70
Rentă de hârtie 5%	94.95	Despăgubire p. dijma de vin	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	152.75	Imprumutul cu premiu ung.	120.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	100.—	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	127.—	Renta de hârtie austriacă	84.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	116.—	Renta de arg. austr.	84.95
Bonuri rurale ungare	104.80	Renta de aur austr.	114.35
Bonuri cu cl. de sortare 104.70		Losurile din 1860	139.30
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	105.—	Acțiunile băncel austro-ungare	875.—
Bonuri cu cl. de sortare 104.70		Act. băncel de credit ung.	296.—
Bonuri rurale transilvane 104.70		Act. băncel de credit austr.	290.50
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesc	5.94
		Napoleon-d'ori	999.—
		Mărci 100 imp. germ.	61.76
		Londra 10 Livres sterlinge	125.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Martie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	92 1/2	94 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	96 1/2
„ convert. (6%)	88—	89 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31 1/2	33—
Credit fonc. rural (7%)	102 1/2	103 1/4
„ „ „ (5%)	86 1/2	87—
„ „ „ (7%)	99 1/4	100—
„ „ „ (6%)	92 1/2	93 1/2
„ „ „ (5%)	83—	84—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
„ „ Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14 3/4	14—
Bancnote austriace contra aur.	2.00—	2.03

Cursulu pieței Brașov

d in 3 Aprilie st. n. 1886.

Bancnote românesce	Cump. 8.65	Vënd. 8.68
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'ori	9.97	10.—
Lire turcesce	11.20	11.30
Imperiali	10.20	10.30
Galbeni	5.86	5.90
Scrisurile fonc. „Albina“	100.—	101.—
Ruble Rusesce	124.—	125.1/2
Discontul	7—10 %	pe an.

Au fost distinsă cu

- Diploma de recunoștere dela expozițiunea din Graz 1880.
- Medalia de bronză dela expozițiunea din Triest 1882.
- Medalia de argintă dela expozițiunea intern. pharmac. Viena 1883.
- Diplomă de argintă dela expozițiunea econom. din 1884 a comitatului Torontal.
- Medalia mare dela expozițiunea din Budapasta 1885 pentru progres și export.

ISVORUL

AGNES

dela MOHA

Conține cea mai însemnată cantitate de acid carbonic dintre toate

Apele minerale ale Ungariei

face escelente servicii la boale catarhalice ale organelor de mistuire și ale udu-lui. În genere această apă merită a se lua cu deosebire în considerațiune la toate acele boale, la care trebuie a ajuta organele și a promova funcționarea sistemului nervos.

Cu vin beut se bucură acesta de o popularitate mare.

Depozitul principal **L. EDESKUTY** Liferant al Curții
singur numai la: reg. ung în Budapasta

Asemenea se află la toate farmaciile, băcării, hoteluri și restaurațiuni.

(2—15) S'au espediat în anul 1885

1,800000 butelii

Societate pe acții

Turnătoria și fabrica de mașini alui Schlick in B.-pesta

Biuroul central: Waitzner-Boulevard 17 — Fabrica de mașine:
Äussere Waitznerstr. 1696 — 1699

Recomandă escelentele și patentatele

Pluguri Schlick cu două și cu trei feare

Prețul dela fi. 58 în sus

Pluguri Schlick de o brazdă și Pluguri-Rayol

și

Pluguri-Vidats-Originale

cu prețuri reduse precum și

Mașini pentru prepararea nutrețului

Garnituri de mașine cu abur

pentru treerat, și cu aparat de rotațiune (Göpel)

cu prețurile cele mai ieftine

(4—6) Liste de prțuri se trimit la cerere gratis și franco.

Avisu.

Subsemnatul aduc la cunoscința Onor. publică că în curându voi deschide noua mea

Măcelăria

în Ulița neagra Nr. 348, casele D-lui Joh. Wocet.

Fiind provădit cu tot felul de cărnuri din cea mai bună calitate, precum: carne de vită, de porc, de vițel, șuncă și slănină, și vândându un Kilo cu 2 cr. mai efină ca alți măcelari, mă rog pentru sprijinirea On. publică.

Tot odată fac cunoscut, că carne de bivolu nu voi vinde, și că la casă contrar mă supun la o amendă.

Carne de vită 34 cr. carne de porc 36 cr. Kilo.

Cu distinsă stimă **Stefan Bureța,**
măcelar.

2—2

EQUITABLE.

Societate de asigurare pe viață New-York
intemeiată în anul 1859.

Capital de asigurare 1884 până 31 Decemvre	fl. 788.993.384
Averea societății	148.312.910
Reserva câștigului	26.733.223
Asigurările cele nouă făcute în anul 1884	216.436.495

Intreg câștigul se împarte între cei asigurați.

Ori ce poliță devine după trei ani necontestabilă.

Representarea generală pantru Ungaria.

8—10

Budapest, VI Andrassy strasse 12.

Avisu d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă. **ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“**

(8—15)

Dictionar germano-român

de **Theochar Alexi**

in 8° c^a 320 pagini, prin urmare îndoită atât de mare ca edițiunea primă, va apăre la finele lui Aprilie viitor. Prețul fl. 1.50 seu 3 lei 50 b. de esemlar.

Cu referință la prospectul ce am publicat în luna lui Septembrie din anul trecut 1885 privitor la aparițiunea unei a doua edițiuni a dictionarului Alexi, venim a înștiința pe m. o. publică, că tipografia Thiel & Weiss din București, fără scirea și autorizațiunea autorului, după cum însuși D. Ioan Weiss a mărturisit în depozițiunea sa făcută dinaintea Domnului jude de instrucțiune la parchetul tribunalului de Ilfov, camera Nr. 3, a publicat două edițiuni, adică edițiunea a doua și a treia, din care a doua s'a epuizat, ér a treia se află sub oprire judecătorească.

Pentru ca on. publică să recunoască esemplarele autorizate și să nu le confunde cu cele contrafăcute, nu vom mai arăta pe titlu dictionarului nostru, că este a doua edițiune, ci după numărul esemplarelor eșite până acum de sub presă, vom indica cifra lor și adică: „a opta miă de esemplare,“ „a noua miă etc.“

Brașov, 1 Martie nou 1886.

Tipografia ALEXI.